

عنوان مقاله:

روانشناسی فناوری جدید در زبان و ادبیات فارسی دبیرستان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم انسانی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علی اکبر علیزاده - کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی، معاون آموزش و پرورش شهرستان محمودآباد

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی روشها و عوامل روانشناسی فناوری جدید در زبان و ادبیات فارسی در مقطع دبیرستان استان مازندران تدوین گردیده است. روش تحقیق توصیفی-پیمایشی بوده و به شکل میدانی صورت گرفته است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه معلمان زن و مرد ادبیات فارسی مقطع دبیرستان استان مازندران در سال تحصیلی (92-93) تشکیل دادند. حجم نمونه تعداد 114 نفر بر اساس جدول مورگان بصورت خوشه ای تصادفی انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه محقق ساخته ($\alpha=0/85$) استفاده گردید. برای آزمون فرضیه های تحقیق از آزمون کلموگروف اسمیرنوف، آزمون همبستگی اسپیرمن، در نرم افزار Spss استفاده شد. نتایج نشان داد بین عامل روشهای سنتی تدریس و آموزش زبان فارسی ($r=0/584$, $p=0/001$)، روشهای نوین تدریس و آموزش زبان فارسی ($r=0/424$, $p=0/001$) در دبیران، فناوری های آموزشی و میزان یادگیری در دانش آموزان ($r=0/578$, $p=0/001$) و فناوری های آموزشی و نیاز معلمان به استفاده از فن آوری در دبیران ($r=0/525$, $p=0/001$) ارتباط مستقیم و معناداری وجود دارد. اما بین عامل فناوریهای آموزشی و ایجاد انگیزه در دانش آموزان ارتباط مستقیم و معناداری وجود ندارد ($r=0/158$, $p=0/094$). با توجه به نتایج بدست آمده می توان با استفاده از روشها و وسایل مختلف آموزشی نوین جهت فراگیری هرچه بیشتر و بهتر ادبیات فارسی به عنوان یکی از زبان های رایج در دنیا و نشانه فرهنگ و تمدن کشور عزیزمان حداکثر استفاده را به عمل آورد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی فناوری آموزشی، زبان ادبیات فارسی، روش تدریس سنتی، روش تدریس نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/436400>

